

Az Amfiteátrum látképe

A Zambézitől délre (2. rész)

A Drakensbergtől az Indiai-óceánig

A Viktória-zuhatag és Botswana felkeresését követően visszaindultunk a Dél-Afrikai Köztársaságba, ami a Zambézitől délre tett utazásunk fő célpontját jelentette. Az ország természeti látnivalókban páratlanul gazdag, sajnos azonban a nevezetességek eléréséhez nehezen kerülhetők ki a nagyobb városok. Utunk elején Európából Johannesburgba érkezünk, és már másnap el kellett hártanunk egy utcai támadást.

Nem voltak tehát illúzióink, amikor Gaborone felől autóbuszunk a város felé közeledett, a Park Station nevű állomás azonban minden képzeletet alulmút. Talán csak csomagjaink méretének köszönhető, hogy senki nem szaladt el velünk. A tömegközlekedés viszontagságait elunva rövidesen bérelt autóval folytattuk utunkat, elsőként a Drakensberg irányába.

A Drakensberg (afrikaans nyelven Drakensberge), vagyis a Sárkány-hegység Dél-Afrika keleti-délkeleti területén vonul végig, 1000

A Devil's Hoek-szurdok

kilométer hosszúságban. Első túráinkat a hegység központi területére, a Maloti-Drakensberg Nemzeti Parkba terveztük, ami egyúttal UNESCO Világörökség is.

A park bejáratának elhagyása után rövid kitérőt téve busman sziklarajzokat láthattunk, majd megérkeztünk a környék leglátványosabb helyszínére, az Amfiteátrumra. Amerre a szem ellát, hatalmas sziklafalak ölelik körbe a völgyet. Itt zúdul alá – legalábbis az esős évszakban – Afrika leghosszabb kaszkádja, az öt szakaszból álló, de összességében 900 métert meghaladó Tugela-vízesés. A száraz évszakban alig lehet észrevenni a zuhatagot, annál szembetűnőbb a sziklafal jobb oldali kiemelkedése, a Sentinel (Őrszem), másnapi túránk célpontja.

BEMELEGÍTÉSKÉNT

A Devil's Hoek (az Ördög szeglete) szurdokát kerestük fel, ami öt órás túrával teljesíthető. Az ösvényen nálunk megszokott turistajelzést nem találunk, de a kítaposott csapás jól követhető. Az útvonal változatos, hosszan szemlélhettük az Amfiteátrum szikláinak panorámáját, majd sűrű esőerdőben találtuk magunkat, végül leereszkedtünk a szurdokba.

Ütközben itt is találkoztunk páviánokkal, de nem léptek fel agresszíven. A majmok etetése szigorúan tilos, ha ugyanis a vadállatok megszokják, hogy az emberektől táplálékot kapnak, akkor könnyen megtámadhatják azokat a túrázókat, akik nem akarnak finom falatokkal kedveskedni nekik. „Tartsuk meg őket vadnak!” A szlogent nem itt olvastuk, de teljes mértékben igaz a Drakensberg állatvilágára is.

MAKLEIT LÁSZLÓ (szöveg és kép)

A Sentinel megmászásának napján dél-afrikai kalandozásunk legmosztohább időjárásában volt részünk. A csúcstúra parkolója csak rendkívül rossz minőségű úton közelíthető meg, vélhetően azonban szeretnék a túrát népszerűsíteni, mert látogatásunk idején már elkészült a felújítás egy része. Nem végeznek fél munkát, a befejezett szakasz díszburkolatot kapott.

Az útdíj és a nemzeti parki belépő kifizetése után jól követhető ösvényen indultunk a 3166 méteres csúcs irányába. Két óra gyaloglás után elértük a Láncos Létrát (Chain Ladder), melyből egymással párhuzamosan kettőt is építettek, majd felkapaszkodtunk a Sentinel platójára. Végig borús, ködös időben haladtunk, melyhez a csúcsrégióban hódara is társult. A panoráma elmaradt, és még a GPS-t is elővettük, hogy a la-

Úton a Devil's Hoek-szurdokba – háttérben a Sentinel

pos, ködbe borult platóról biztosan visszatalálunk a létrák tetejéhez.

DÉL-AFRIKAI PROGRAMUNK VÉGÉN

Még visszatértünk a Drakensberg északi területére, addig azonban más programok vártak, elsőként a kimondhatatlan nevű és furcsa írású iSimangaliso. A helyi elnevezés magyar fordítása mindent elárul arról, mi vár itt a látogatóra. A zulu szó jelentése: csoda!

Az iSimangaliso Nemzeti Park, mely szintén világörökség, az Indiai-óceán partján, Saint Lucia város szomszédságában terül el. Igazi értéket nem az óceán közelsége adja, hanem a folyók, tavak és mocsarak által fenntartott nedves

A Chain Ladder a Sentinel felé

terület, az úgynevezett wetland és az itt élő páratlan gazdagságú állatvilág. Már a nemzeti parkhoz közeledve láthattuk, hogy táblák sora hívja fel a figyelmet a vízilóveszélyre. Az állatok a nappali dagonyázást követően estefelé indulnak táplálék után, aki útjukba akad, könnyen áldozattá válhat. Afrika állatvilágával kapcsolatban talán mindenki hallotta a „Big Five” elnevezést, ami az öt legveszélyesebbnek tartott állatot jelöli. Ezek

az oroszlán, a leopárd, az elefánt, az orrszarvú és a kafferbivaly. A vízilónak köztük lenne a helye, adatok szerint évente 2000 halálesetért tehető felelőssé, kétszer annyiért, mint az özvegycsinálónak titulált kafferbivaly.

Jobb félni, mint megjedni, esti vízilólesre autóval indultunk. Próbáltuk óvatosan keresztezni azt az útvonalat, amerre az állatok járhatnak, de egy víziló nem sok, annyit sem láttunk. Már koromsötét volt, eluntuk a keresést és a nap zárásaként megálltunk az óceán partján. Alig tettünk pár lépést a homokon, amikor valami elzárta az utunkat. Itt már nincs édesvíz, táplálék sem sok, mégis ott állt előttünk két víziló. Elkészült az éjszakai felvétel, majd jobbnak láttuk visszatérni a szállásra.

A WETLAND MEGISMERÉSÉT MÁSNAP GYALOGTÚRÁVAL KEZDTÜK

A vízparton így is találkoztunk két sziklapíthonnal, egy leguánnal és persze madarakkal. Sokkal többet láthatunk azonban, ha hajóval indulunk útnak. Így ráadásul a krokodilok és vízilovak sem olyan ijesztőek, mint amikor gyalogosan vesszük észre őket. A 330 ezer hektáros, négy Hortobágy méretű nemzeti park bejárásának legjobb módja a saját szervezésű autós szafari.

A gazdag biodiverzitás a szárazföldi fajokat éppúgy érinti, mint a vízi élővilágot. Alig léptünk be a védett területre, egymás után kerültek elénk az impalák, kafferbivalyok, zebbrák, varacsos

Wetland – vízilovak

disznók, gnúk, bozóti antilopok, estefelé pedig orrszarvúkat vettünk észre. Talán nem véletlen, hogy utunk során a legnagyobb számban a víz közelségét kedvelő nagy kudukkal találkoztunk. Láttunk nagy egyedszámú nőstény csordát, békeken legelésző kifejlett hímekeket éppúgy, mint fiatal nyársas egyedeket. A bikák jellegzetes, csavart szarvának hossza az egy métert is meghaladhatja, az állatok nyakát pedig toroksörény díszíti, ami a délutáni napfényben impozáns látványt nyújtott.

Néhány fajt – mint például az oroszlánt vagy elefántot – később honosítottak meg a park területén. Az elefántok 2002-ben történt betelepítése után az ország korábbi elnöke, Nelson Mandela is megszólalt: „Legyen a Wetland Park a világ egyetlen olyan helye, ahol az ökoszisztémán a Föld legősibb szárazföldi emlőse (a rinocérosz),

Wetland – hím nagy kudu

Wetland – krokodil

Wetland – kafferbivalyok

a világ legnagyobb szárazföldi emlőse (az elefánt), egy őskövület (a bojtosúszójú hal) és a világ legnagyobb tengeri emlőse (a bálna) osztozik.

ELJUTOTTUNK TEHÁT A DRAKENSBERGTŐL AZ INDIAI-ÓCEÁNIG

Utunk hátralévő részében innen tértünk vissza a Sárkány-hegységbe. Észak felé haladva nem hagytuk ki a kicsiny Sváziföld felkeresését, majd a térség első számú látónivalója, a Krüger Nemzeti Park következett. Innen közelítettük meg a Drakensberg északi területét, a Blyde-folyó régióját.

A hátralévő programok változatossága ellenére kicsit sajnáltuk, hogy el kellett hagyni a térség egyik gyöngyszemét, St. Lucia városát. Itt is akadt volna még látnivaló, ráadásul a városban kiemelkedően jó a közbiztonság. Dél-Afrikában nem utolsó szempont, hogy St. Luciában esténként is nyugodtan sétálhatunk az utcán. Legfeljebb a vízilovakra kell figyelni! ■